

STAAT VAN VERANDERINGEN BIJ DE BELGISCHE VISSERSVAARTUIGEN

Maand juni 1975

GESCHRAPT :

- 0.224 „NOORDZEE” — eigendom : Rederij Buysse nvba, Albrecht Rodenbachstraat 12, Knokke-Heist 8390. — Geschrapd : 5 juni 1975.
O.312 „ANGELUS” — eigendom : Schram Kamiel, Groenendijkstraat 1, 8401 Bredene, Daems Johnny, Voorhavenlaan 28, 8400 Oostende — Geschrapd : 21 juni 1975.
N.159 „AVONDSTER” — eigendom : Kosters Theophiel - Vanhove, 317 Veurnestraat, 8470 De Panne. — Geschrapd : 29 juni 1975.

VERANDERING VAN EIGENDOM :

- Z.55 „GOEDE HOOP” — eigendom : Mevr. Roels Eliza (wed. Rosseel G.) en kinders, St. Donaasstraat 28, 8380 Zeebrugge, Brugge 5 — Zeebrief : 20 juni 1975.
Z.54 „CECILE” — eigendom : Vanhulle Laura, Baron Ruzettelaan 56B (bus 13), Assebroek, Brugge 4 — Zeebrief : 16 juni 1975.

INBOUW NIEUWE MOTOR + OPDRIJVEN PK :

- Z.472 „JAN BART II” — eigendom : Desmedt Achilles, Felix Timmermanstraat 11, 8390 Knokke-Heist — Motor Deutz - nr 4647869 - 210 PK - bouwjaar 1975 — Zeebrief : 17 juni 1975.
Z.474 „ARGO” — eigendom : Bonny Frans, Heiststraat 222, 8390 Zeebrugge, Brugge 5 — Motor Caterpillar - nr 33B6572 - 299 PK - bouwjaar 1974 — Zeebrief : 26 juni 1975.

VERANDERING SCHELDEVISSERSVLOOT :

- B.5 „BONA FIDE” — Bijvoegen : seinletters O.Q.A.C. - navigatie-instrumenten : RF - R.

REDERS, LEEST UW VAKBLAD

De visserij op de Witte Zee een Oostendse flop

Het zal nu zeker ook wel tot de betrokken rederijen doorgedrongen zijn dat de visserij op de Witte Zee niet weggelegd is voor de Oostendse IJslanders. De vis kan onmogelijk, na dergelijke lange reizen in voldoende verse toestand gelost en in de afslag gebracht worden.

Niettegenstaande sommige kritiek, menen we dat het toch een experiment waard was, maar eens gebleken dat de betrokken vaartuigen hiervoor niet uitgerust zijn, deze verre-visserij dient stilgeegd.

Reeds jaren geleden heeft men van dit experiment moeten afzien. De verre-visserij op de Witte Zee wordt doorgaans door diepvriesschepen bedreven ofwel door schepen begeleid door een moederschip. Aldus kan de vis in verse toestand gefileteerd worden en in de handel gebracht, alhoewel nu ook voor deze vaartuigen moeilijkheden van afzet opduiken en sinds 1974 de binnengebrachte vangsten

niet meer volledig door de handel worden opgenomen. Dit heeft aanleiding gegeven tot de stockagemiseries. Het heeft dus geen zin naar een oplossing voor de Oostendse schepen te zoeken om erger hun vangst in een dichte haven in transit te laten filteren en diepvriezen, en te laten overbrengen naar België of naar de afzetmarkten. We menen dan ook dat de betrokken rederijen terug hun netten op vertrouwde visvangstplaatsen zullen moeten uitwerpen. Daar de geïnvesteerde kapitalen in de Oostendse IJslanders relatief gezien, betrekkelijk gering zijn ten overstaan van de huidige bouw-prijzen, kunnen de meeste uitbatingen wellicht nog licht renderend of op zijn minst, marginaal gehouden worden, tot een kentering ten gunste intreedt. Dit hopen ten minste de betrokken rederijen en de handel die ook zijn belang heeft aan het voortbestaan van de IJslandvisserij en het aanvoeren van verse vis.

GROTERE AANVOER WERD GOEDKOOP VERKOCHT IN JUNI 1975

Voor het eerst sedert maanden konden we te Oostende nog eens een grotere aanvoer noteren dan verleden jaar. Er werden inderdaad 2.053.022 kg vis aangevoerd tegen 1.807.305 kg verleden jaar. Het is wel spijtig dat deze meer-aanvoer geen meer-opbrengst heeft kunnen opleveren. Het is immers zo, dat deze meer-aanvoer van juni vooral bereikt werd door de aanvoer van vangsten van de Witte Zee en deze kregen nu eenmaal geen te beste prijs. Er werden zelfs honderden bennen verwezen naar de vismeelfabrieken. Vanzelfsprekend drukt dat op de algemene gemiddelde prijs die dan ook 21,7 fr bedroeg wat duidelijk minder is dan verleden jaar toen toch nog 27,8 fr betaald werd.

De tongenaanvoer is geweldig geslonken in deze zesde maand van 1975. De aanvoer in het algemeen was overigens ook niet groot als we de vangsten van de Witte Zee buiten beschouwing laten. Het aantal verkopende schepen te Oostende wordt steeds kleiner, iets wat er niet zal op verbeteren nu regelmatig van de overblijvende schepen er de dieperik in gaan.

Praktisch was geen enkele vissoort duur tijdens de afgelopen maand. Alleen tong ging weer duurder worden maar dit dan omdat amper van een aanvoer sprake kon zijn. Een paar mooie vangsten platvis kregen bevredigende prijzen, terwijl rog nogal in prijs schommelde ook al wegens de kleine aanvoer op de ene en de grote op de andere dag.

De totale opbrengst is teruggevallen van 50.470.728 fr naar 44 miljoen 657.146 fr hetzij een vermindering met 5,8 miljoen fr. Gelukkig was er een lichte stijging bij de verkoop van vreemde vis. Hier werd voor 3.218.985 fr vis verkocht tegenover 1.870.895 fr verleden jaar. IJslanders zien we hier niet meer. De plaats werd ingenomen door Engelse schepen en door schepen uit Denemarken. We moeten zeggen dat de kwaliteit

doorgaans heel wat beter is, dan wat we van die IJslanders voorgeschiedteld kregen. De kabeljauwprijs is redelijk vast en schommelde tussen 22 en 30 fr.

De aanvoer van vreemde vis bedroeg 113.351 kg wat niet onaardig is en toch ruim 2.000 bennen betekent. Meestal rog en kabeljauw. De gemiddelde prijs van deze vreemde vis lag boven de 20 fr.

16.400 BENNEN VIS MINDER IN EEN HALF JAAR

16.400 bennen of 821.536 kg vis minder in zes maanden tijd. Het kan tellen. Samengaand met een prijsdaling die verliep van 28 naar 25, gaf dat een opbrengstverlies van 58 miljoen 403.104 fr. Ook dat is de moeite waard.

Tegen een totale opbrengst van 345.902.814 fr verleden jaar na zes maanden, kunnen we nu maar 287.494.710 fr stellen. Daarbij zijn dan nog 7.733.139 fr voortkomend van de verkoop van vreemde vis tegen slechts 3 miljoen 842.944 fr verleden jaar. De garnaalopbrengst is niettegenstaande de ook sterk verkleinde aanvoer, niet zo erg gedaald, dank zij een geweldig gestegen prijs.

Als het tempo van de eerste semester ook in het tweede halfjaar wordt aangehouden, dan ziet het er maar beroerd uit voor de Oostendse vismijn.

Er werd in zes maanden een totale aanvoer bereikt die 11.411.045 kg bedroeg tegen 12.232.581 kg verleden jaar. De aangevoerde hoeveelheid vreemde vis bedroeg dit jaar al 373.977 kg.

De komende maanden zijn niet van aard om aan verbetering te doen denken. Toch trad deze week een lichte prijsstijging in voor bijna alle soorten. De aanvoer was overigens beneden alles tijdens deze voorbije week. Zonder de vreemde schepen zou er amper vis geweest zijn. Het lijkt een erg schrale oplegperiode te zullen wor-

DE TWEEHONDERD MIJLEN TERRITORIALE ZONE EN DE EVENTUELE TERUGSLAG OP DE AANVOER IN DE E.E.G.

Veronderstellende dat de, reeds in principe aanvaarde 200 mijlenzone in werkelijkheid zou toegepast worden met onbegrensde eigendomsrechten op de visvangst voor de oeverstaten en dat geen bilaterale overeenkomsten zouden kunnen afgesloten worden met deze oeverstaten om daar, al ware het maar in beperkte mate te komen vissen, dan zou de aanvoer in de landen van de Economische Gemeenschap met 800.000 Ton demersaal vis verminderen en met 210.000 Ton pelagische vis en industrievissers verhogen. Dat wil dus met andere woorden zeggen dat de mogelijkheden sommige vangstplaatsen uit te baten eendeels zouden verminderen en anderzijds zouden vermeerderen.

Ware Groot-Brittannië uit de E.E.G. gegaan, dan was de toestand voor de overige landen uit de Gemeenschap, in de veronder-

stelling dat ze door de oeverstaten zouden geweerd worden en dan ook voor Groot-Brittannië, katastrofaal geworden. Anderzijds zou Engeland in dit laatste geval een vermindering gekend hebben voornamelijk van kabeljauw, schelvis, koolvis, enz. van 130.000 ton, maar een vermeerdering van pelagische en industriële soorten van 640.000 Ton! Door het weren van de buitenlandse vissersvaartuigen. Voor de visserij van de E.E.G.-landen in het algemeen en van de Belgische vloot in het bijzonder is het een geluk dat Engeland in de E.E.G. gebleven is en aan de E.E.G. solidariteitsreglementen onderworpen. Dit neemt echter niet weg dat men ook in E.E.G.-verband tot bevoordeling van de oeverstaten zou kunnen komen maar dan bv. tot maximum 12 miljard of tot kwota-beperkingen met bevoordeling voor de eigen lokale visserij.